

Posudek oponenta bakalářské práce

Hana Fialová, *Vlašská kaple a italská komunita v Praze z hlediska konceptu paměti*, FHS UK 2018, 80 s., přílohy 44 s.

Předmětem badatelského zájmu Hany Fialové je Vlašská kaple, na kterou autorka nahlíží „jako na uměleckou a historickou památku, ale také jako na součást kulturní paměti dané komunity nebo na místo paměti“ (s. 5) a to zejména z perspektivy restaurování kaple zasazeného do širšího kontextu. „Sleduji tedy kdo a proč vynakládal prostředky k restaurování kaple a s jakými cíli.“ (s. 6) Pro formulaci a řešení ústřední otázky a dílčích badatelských otázek si Hana Fialová vybrala teoretické zázemí v základních/tradičních konceptech paměťových studií (především Assmann, Halbwachs, Nora). Z metod si autorka vybrala kompilační a komparativní pro práci s širokým souborem sekundární literatury a ikonografickou metodu pro práci s primárními prameny – tedy kaplí a historickým obrazovým materiálem (viz s. 35-36). Autorka si však nevymezila jasný pracovní postup pro aplikaci teoretických konceptů paměťových studií.

Historický úvod, zhodnocení pramenné základny a sekundární literatury týkající se Vlašské kaple, špitálu a působení italské kongregace v Praze hodnotím jako velmi zdařilé. Autorka v nich prokázala schopnost kritické, samostatné a na problém orientované práce se širokým souborem sekundární literatury. Velmi dobře (byť se to čtenáři může jevit jako „intuitivní“) se Hana Fialová vypořádala i např. s aplikací teoretických konceptů identity (viz např. s. 18 – charakteristika kategorií podstatných pro identitu italské komunity v Praze v raném novověku).

Dobře zpracovaná je i čtvrtá kapitola *Poslední obnova Vlašské kaple*, ve které se autorka věnovala kontextu přípravy restaurování kaple, stavebně-historickému průzkumu objektu, záchranným a restaurátorským pracím a restaurování nástěnných maleb. Celek kapitoly má spíše popisný charakter a vlastní interpretace zjištěných poznatků jsou upozaděny, což je škoda vzhledem k podkapitole 4.2. *Společenský rámec kaple před zahájením prací a v jejich průběhu*. S ohledem na ústřední badatelský problém a vybrané teoretické koncepty by byla analýza medializace záměru a průběhu restaurování kaple a autorce dostupných pramenů institucionální povahy velmi užitečná – právě zde se totiž naskýtá prostor pro plné uplatnění teoretických konceptů paměťových studií. „Mezera“ se projevuje i v páté kapitole *Pohled na Vlašskou kapli z hlediska paměti po dokončení restaurování*, nicméně provedení naznačené analýzy by pro bakalářskou práci znamenalo přílišné zbytnění.

Hana Fialová si zjevně vybrala příliš ambiciózní cíl, který by byl řešitelný v kvalifikační práci vyššího řádu (min. na úrovni magisterské práce). Šíře paměťových studií vyžaduje značné studijní úsilí pro orientaci ve většině témat, kterých se v práci dotýká a která zůstala naznačená, nikoliv dořešená, což se týká např. vztahu historiografie a paměti (autorka jej pojímá v tradiční rovině polarit daných kategorií v intencích např. Halbwachsových či Norových textů; v kontextu sociologie vědění, na což odkazuje i Assmann a Burke, se však striktní opozice stírá – paměť i historiografie, jejich manifestace a produkty jsou z hlediska výzkumu kolektivně utvářeného a sdíleného vědění rovnocenné), kulturních objektivací

(možností jejich analýz z hlediska konstituce, proměn atd.) či způsobů a médií komunikace kolektivně sdílených významů.

Práce Hany Fialové sice vykazuje výše zmíněné nedostatky, nicméně celkově je zpracována velmi pečlivě, na základě neobvykle široké informační základny zahrnující relevantní české a zahraniční zdroje, se kterými autorka kriticky a formálně správně zachází. Práce splňuje nároky kladené na bakalářské práce, které ve stránkovém rozsahu a šíři informačních zdrojů i podstatně překračuje, výtka tedy směřuje pouze vůči příliš širokému vymezení hlavní otázky bakalářské práce, která ve stávající podobě představuje kvalitně zpracovanou studii, na jejímž základě bude možné ústřední otázku dořešit v rámci magisterské práce.

Práci Hany Fialové doporučuji k obhajobě a v závislosti na obhajobě navrhuji hodnocení velmi dobře.

Kounice 9. 8. 2018

Mgr. Jan Tuček